

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 453/2015
19.05.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.Ј. и др, због кривичног дела увреде из члана 170. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. М.Д., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 338/14 од 24.12.2014. године и Вишег суда у Врању Кж 91/15 од 10.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 19.05.2015. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ј. као основан, па се само у односу на овог окривљеног, **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Врању К 338/14 од 24.12.2014. године и Вишег суда у Врању Кж 91/15 од 10.03.2015. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 422. стачка 1. ЗКП према окр. Д.Ј., за кривично дело за које је оптужен и правноснажно оглашен кривим

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

Што је:

-дана 08.07.2014. године, у преподневним сатима око 11,00 часова, у Врањској Бањи, у просторијама Месне заједнице Врањска Бања, са умишљајем и у стању урачунљивости, приликом одржавања састанка мировног већа, упутио увредљиве речи приватном тужиоцу П.С. са намером да га увреди речима «ти си крао државну шуму, посекао си шест храста», на који начин је понизио и омаловажио личност приватног тужиоца, при чему је био свестан забрањености свог дела и желео његово извршење;

-чиме би извршио кривично дело **УВРЕДА** из члана 170. став 1. КЗ.

О трошковима кривичног поступка првостепени суд ће одлучити посебним решењем, на основу члана 265. став 3. ЗКП.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 338/14 од 24.12.2014. године, у делу изреке под I, окр. Д.Ј. оглашен је кривим због кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року казна ће бити замењена у казну затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом у делу изреке под II, окр. П.С., на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, ослобођен је од оптужбе за кривично дело изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 1. КЗ.

Виши суд у Врању пресудом Кж 91/15 од 10.03.2015. годин одбио је као неосновану жалбу окр. Д.Ј. и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Д.Ј. адв. М.Д., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде кривичног закона из члана 439. тач.1) и 3) ЗКП у вези члана 170. став 4. КЗ и члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 61. став 2. и члана 67. ЗКП, као и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Основано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

Наиме, према стању у списима предмета, предметни кривични поступак вођен је по тужби приватног тужиоца – окр. П.С. према окр. – приватном тужиоцу Д.Ј. због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и противтужби приватног тужиоца окр. Д.Ј. против окр. приватог тужиоца П.С. због кривичног дела изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 1. КЗ. Првостепена пресуда донета је на главном претресу који је одржан дана 24.12.2014. године, а на тај главни претрес није приступио приватни тужилац окр. П.С., већ само приватни тужилац окр. Д.Ј.

У таквој процесној ситуацији првостепени суд није могао да донесе осуђујућу пресуду у односу на окр. Д.Ј., већ је требало да, сходно одредби члана 61. став 2. ЗКП према овом окривљеном обустави поступак. Како првостепени суд то није учинио, то је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, јер је пресуда донета у одсуству приватног тужиоца који није дошао на главни претрес иако је био уредно позван. Како другостепени суд наведену битну повреду одредаба кривичног поступка није отклонио већ је потврдио првостепену пресуду, то је иста повреда учињена и другостепеном пресудом.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је, отклањајући учињену повреду закона преиначио правноснажне пресуде Основног суда у Врању К 338/14 од 24.12.2014. године и Вишег суда у Врању Кж 91/15 од 10.03.2015. године и на основу члана 422. тачка 1) ЗКП, према окр. Д.Ј. одбио оптужбу за кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.